

Publicerad 2006-09-23 22:47 av los clinton

änglar

vid första blick ligger stenarna huller om buller
men när man stirrat ett tag så ser man att de ligger
i ett mönster som kan betraktas som vilt
men allt hänger ihop

med jämna mellanrum ligger de lång cementblocken
som håller samman rälsen
sen kommer rälsen såklart
när mina fötter slår ner på stenarna
så förstör de den fina ordningen bland dem
precis som mitt liv alltid gjort
förstört
jag rätar på kroppen och stirrar ut i den mörka natten
inte en människa syns på perrongen

högt ovanför mig plingar det till
rälsen börjar sjunga
deras sång är änglars röster
en duett som snart kommer ner för att hämta mig
de ska lyfta mig mot himmelska höjder
de ska få mig att glömma för evigt

deras sång växer sig starkare
deras lysande glrior kommer närmare
ett horn ljuder med dem

jag rätar stolt på ryggen och ler
de slår in i mig med ovanlig kraft
lyfter mig och får mig att slockna
får mig att glömma
änglarna har nu befriat mig från mitt...

kroppsliga fängelse

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren los clinton med Poeter.se id #10443 innehar upphovsrätten